

Puheenjohtajan näkökulmasta

Tätä katsausta kirjoittaessani olen ollut Liiton puheenjohtajana noin 7 kuukautta. Aikaan on sisältynyt myös kesäkuukaudet, jolloin kuten hyvin tiedetään, toiminta Suomessa on säästöliekillä. Kuitenkin tuohon aikaan sisältyy paljon toimintaa ja kaksi selvää painopistealuetta.

Ensimmäinen on jäsenistön aktiivisuus. Puhelin on soinnut kiihtävästi. Eri puolelta tasavaltaa on tullut soittoja lähes päivittäin, mikä on hienoa.

Asioita on ollut laidasta laitaan, mutta niistä pari on ollut luonteenomaisia. Surumieli eripuraisuudesta on selkeä huoli monella. Varsinkin liittokokousten henki tuntuu vaivaavan: miksi jahdataan aina samoja aiheita, vaikka koskaan mitään virheitä ei ole löytynyt.

Toinen aihe on ollut oikeudenmukaisten etuisuuksien saaminen sotaorvoille. Olen kertonut Liiton tavoitteista, siitä, että ensimmäinen askel on sotaorpotunnus, toinen on saada kaikkein huonoimmassa asemassa oleville taloudellista tukea, sellaista, mikä tulisi minimieläkkeen lisäksi. olen kertonut niistä vaikeuksista, mitä vastaan on tullut. Aiemmin, edellinen sosiaaliministeriön valtiosihteeri sanoi suoraan, että vanhuuslainsäädäntö hoitaa kyllä sotaorvot. Kun kävimme kesäkuun alussa tapaamassa uutta valtiosihteeriä, Eeva Kuuskoskea, hän osoitti kiihtävää mielenkiintoa asiaamme kohtaan, mutta lopuksi hänkin lausui, että minimieläke parantaa myös sotaorpojen asemaa. Osa soittajista oli vielä keskuste-

lujen jälkeenkin sitä mieltä, että lisää on saatava kaikille ja heti. Ymmärrän hyvin heidän näkemyksensä, mutta tosiasiat täytyy tunnustaa ja tosi on, että kerta-räysäyksellä epäkohta on mahdoton korjata tässä valtiotalouden tilanteessa. Askel kerrallaan on pakko edetä.

Alkusyksystä olin mukana Sotainvalidien Veljesliiton 70-vuotisjuhlassa. Se oli mieleenpainuva tilaisuus ja miellyttävää oli todeta henki, joka meidän yhteistyökumppanimme enemmistön keskuudessa vallitsee. Useat kumppaneista mieltävät sotaorvot heidän aseveljiensä lapsiksi,

lapsiksi, joista he olivat luvanneet huolehtia.

Myös Rintamanaiset viettivät lokakuussa juhlapäivää, jossa Liittomme oli onnittelijoiden joukossa. Myös tuo juhla oli vaikuttava: siellä kunnioitettiin naisten panosta sotien aikana. Mieleen jäi mm. se, että naiset vapauttivat n. divisioonan verran miehiä rintamalle, mikä ei varmastikaan ollut vaikuttamatta linjojen kestämiseen.

Liittohallituksen tarkoituksena on aika ajoin kuunnella jäsenyhdistyksiä ja samalla kertoa omista ajankohtaisista hankkeista. Marraskuun lopussa on tällainen tapahtuma, jossa on tarkoitus mm. käynnistää uusi kampanja rekisteröitymisestä. Mahdollisimman täydellinen rekisteri on tärkeä, jotta saataisiin painava argumentti neuvotteluihin valtiiovallan kanssa. Tässä haluan vedota kaikkiin lukijoihin: rohkaiskaa jokaista tuntemaanne sotaorpoa rekisteröitymään. Lomakkeita saa omalta yhdistykseltä tai suoraan Liiton toimistosta.

Näiden mietteiden kera kiitän kaikkia yhteydenpidosta ja neuvoista sekä myös kritiikistä. Kiitän myös Liiton toimiston henkilökuntaa ja hallitusta upeasta työstänne yhteisen asiamme hyväksi ja toivotan jokaiselle lukijalle hyvää joulun aikaa sekä onnellista tulevaa vuotta.

Mauri Niskakoski